

INTENCIONS DE PREGÀRIA EN LES MISSES

Dissabte dia 27.- MARE DE DÉU DE MONTSERRAT, patrona principal de Catalunya

12,00 h.- Socis i familiars difunts Esplai Montserrat
Vespre (festiva), 20 h.- Montserrat Roig i espòs Joan./
Assumpció, Auxili Font i pares./
Jaume Tres Termes i Bibiana Alcobilla Ibáñez./
Francesc Casasampere Altimis./
Mn. Jaume Berdoy.

Diumenge dia 28.- DIUMENGE VÈ. DE PASQUA. Sant Crist de Piera.

9 h.- Miquel Via, esposa Dolors i filla Mª Rosa. Joan Saperas i esposa Benita.
12:00 h.- Francisca Mestres (4t. aniv.), Elvira Graells (11 aniv.) i Antoni Castells (15 aniv.).
Esposos Josep Calle i Carmen Broix.
Difunts família Julià Valls.

Ermita de Sant Roc, 11 h.: Celebració dominical amb diaca.

Dilluns dia 29.-Santa Catarina de Sena vg. i doctora de l'Església

20 h.- Quimet Boada i fill Joaquim./ Magdalena Ferrés Aymerich.
Mercè Roig Pañella

Dimarts dia 30.- Sant Pius Vè., papa.

9 h.- Missa
20 h.- Esposos Pau Bayés i Rosa Olivella./ Esposos Francisco i Catarina

Dimecres dia 1 de maig.- Sant Josep Obrer

No hi ha missa per raó de la SORTIDA ARXIPRESTAL

Dijous dia 2.- Sant Atanasi bisbe i doctor de l'Església

9 h.- Missa
20 h.- Celebració de la Paraula i Comunió

Divendres dia 3.- Sant Felip i Sant Jaume, apòstols

9 h.- Al Sagrat Cor i M.D. de Montserrat, per una intervenció quirúrgica.
20 h.- Missa

Dissabte dia 4.- Sant Silvà, bisbe i mr.; Sant Poncià mr. Sant Gotard bisbe.

Vespre (festiva), 20 h.- Dif. Torredemer Roig. Josep Ferrés i Dolores Prats./
Josep Torralba Orleans (9è. aniv.) i família./ Jaume Sàbat i Leonor Font i fill Lluís./
Mercè Roig Pañella i Magdalena Ferrés.

Diumenge dia 5.- DIUMENGE VI DE PASQUA. Santa Irene, vg. i mr.

9 h.- Missa
12:00 h.- Agustí Castells i Montserrat Roca. Dif. Angelina Vilà./ Bibiana Alcobilla Ibáñez./
Pepeta Castells (19 aniv.) i espòs Ramon Badosa.
Ermita de Sant Roc, 11 h.: Celebració dominical amb diaca.

Parròquia de Sant Vicenç Màrtir

VIDA PARROQUIAL

Plaça de Sant Jordi, 4-6
08620 Sant Vicenç dels Horts
www.vidaparroquial.cat

Telf. 93 656 02 01

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat
santvicenc685@bisbatsantfeliu.cat

 Parròquia Sant Vicenç, màrtir

 @vidaparroquial

Per fer donatius a la Parròquia a través de Bizum, indicar codi ONG 02752.

DIUMENGE CINQUÈ DE PASQUA.

28 D'ABRIL DE 2024. N^o17

PELS CAMINS DEL MÓN HEM SEGUIT UNA CRIDA (4)

El 3 de febrer de 1991 em presentava a la missa d'11 a la comunitat de **Sant Just i Sant Pastor de Sant Just Desvern**. M'acompanyava com a representant del bisbat l'enyorat Mn. Jaume Berdoy, amic i vicari episcopal. Sant Just, per sort, no havia sofert la immigració desbordant dels pobles de l'entorn de Barcelona. Poble tranquil... Sempre explico que el primer diumenge que hi vaig ser, a la tarda, vaig fer un passeig fins a l'Ateneu, i no vaig trobar ningú pel camí. Un poble desert... Però no: ben aviat vaig anar descobrint famílies, grups, entitats: les festes de tardor ("Sant Just al carrer"), la Festa Major, La cavalcada de Reis on un any em va tocar representar el Rei Ros...

Fou a Sant Just on, seguint la tradició dels predecessors, em vaig animar a fer una excursió llarga cada any: Des de Lourdes i Santiago... fins a Roma, Terra Santa i Egipte i moltes més.

També fou temps de grans activitats: germanor amb Camoapa (Nicaragua) a nivell de parròquia, aplecs parroquials, convivències. Animar la pastoral prematrimonial, el moviment de Vida Creixent, conferències, grup de Justícia i Pau, programa setmanal ("Veus de la parròquia") a Radio Desvern; Trobades del "Tornar a creure" amb el dinamitzador Mn. Xavier Morlans; Grup Caminar y compartir" grup de persones d'hispanoamèrica. Festa del Corpus amb catifa, Viacrucis....

Participació en el Concili Provincial Tarraconense (1995)...També la vida sacramental era intensa: per exemple el 1998 es prepararen per rebre el

sagrament del matrimoni 88 parelles. I el 2000 135 batejats: tot un record!

Del 1997 al 2001 vaig comptar amb la convivència a la mateixa rectoria amb el llavors bisbe auxiliar Mons. Joan Enric Vives, fins que el nomenaren bisbe coadjutor a la diòcesi d'Urgell l'estiu del 2001. Amb ell vaig viure la celebració de les Noces de Plata sacerdotals. També la Trobada de Taizé a Barcelona, l'any 2000.

També en la meua estada a Sant Just vaig comptar amb tres seminaristes que ajudaven els caps de Setmana: Mn. Joan Pere Pulido, actual secretari general del bisbat de Sant Feliu i canceller, hi va estar 6 anys, un dels quals ja de vicari. Després vingué Mn. Dani Palau, del 1997 al 2001. En l'actualitat és rector de les parròquies de Corbera, és doctor en Teologia, amb responsabilitats a la Facultat de Teologia i director de "*Quaderns de Pastoral*". Finalment del 2001 al 2004 vingué el seminarista Alfred Sabaté, que actualment és secretari particular del cardenal Lluís Martínez Sistach i canonge de la catedral de Barcelona. Amb les noves diòcesis que es van erigir al juny de 2004 vàrem passar a ser de la nova diòcesi de Sant Feliu i, per tant, el seminarista, que era fill de Barcelona, retornà a la seva diòcesi natal. A l'octubre d'aquest any vaig ser nomenat Vicari episcopal del Llobregat, càrrec que vaig exercir fins el 2014.

L'any 2005, any de la mort de Joan Pau II i l'elecció del nou papa Benet XVI, fou l'any de la inauguració del nou orgue parroquial: fou el 19 de novembre. Presidí el bisbe Joan Enric. Aquesta inauguració va anar precedida de molts actes, el més important dels quals fou un Concert al gran Teatre del Liceu de Barcelona, el diumenge, 19 d'octubre de 2003: vàrem omplir totes les places del Liceu sota el lema: "**La festa del cant per l'orgue d'un poble**".

I així van passar dos anys fins que a finals de setembre de 2007 m'acomiadava de Sant Just Desvern perquè el Sr. Bisbe em cridava a anar a la parròquia de **Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat, convertida també en Catedral des del 2004.** (*continuarà*)

Mn. Anton Roca

ACTIVITATS

✓ **TOT ÉS A PUNT PER A LA SORTIDA PASQUAL ARXIPRESTAL A BELLPUIG: DIMECRES VINENT, DIA 1 DE MAIG**

Anem a Bellpuig a participar en la gràcia del Jubileu que el Sant Pare els ha concedit a honor del Crist de Bormio. En full a part s'explica la història d'aquest Sant Crist, i les condicions per rebre la indulgència plenària.

Després d'esmorzar visitarem el convent de Sant Bartomeu i allí també visitarem l'exposició de la festivitat dels Dolors de Bellpuig. L'autocar

ens portarà després a l'església parroquial de Sant Nicolau. Allí ens rebrà Mn. Abel Trulls, rector de la parròquia. Celebrarem l'Eucaristia i visitarem la capella del Crist de Bormio, capella dels Dolors i el mausoleu de Ramon Folch i Cardona. Després anirem a dinar al Restaurant Resquitx (Golmés), Sobretaula i retorn als pobles. Sortirem a La Vailet a 2/4 de 8 del matí

✓ **CONDOLENÇA**

La donem a la família d'Àngela Vila Sampol viuda de Jaume Capdevila, que morí el 25 d'abril, a l'edat de 98 anys. Descansi en pau.

UN TESTIMONI DE FE

La conversa amb un bon amic xilè m'ha dut a actualitzar un record que ens uneix als catalans i als xilens: fa poc s'han celebrat els 50 anys de la mort a Xile d'un sacerdot català, Joan Alsina.

Era empordanès. Havia nascut a Castelló d'Empúries l'any 1942. L'any 1968, tres anys després de ser ordenat sacerdot, se'n va anar a Xile com a missioner. Allà va connectar amb el compromís social de Salvador Allende. El dia en el que es va produir el cop d'estat d'Augusto Pinochet, l'11 de setembre de 1973, van assassinar Allende. Vuit dies més tard, el 19 de setembre, el van detenir a ell, el van torturar i el van matar.

Joan Alsina, tocat pel vent renovador del Concili Vaticà II, s'havia fet capellà-obrer. Se sentia molt a prop dels més desvalguts, dels més marginats. Els qui el coneixien asseguren que el seu compromís social sorgia d'una profunda espiritualitat. Era a partir de la vivència amb Jesús en la pregària que se sentia impulsat a veure'l en els més febles.

Quan jo era jove, tocat també pel Concili, vaig llegir escrits sobre Joan Alsina i em va marcar la seva figura. A hores d'ara el seu testimoni em continua interpel·lant. El que sempre m'ha impactat més és la seva serenitat a l'hora de la mort i la seva capacitat de perdonar. Les seves darreres paraules son impressionants. Les va dir al soldat que l'anava a afusellar: "No em tapis els ulls, vull veure't per poder donar-te el perdó".

A la història de l'Església hi ha hagut maneres ben diferents d'entendre i viure la fe en Jesús, sensibilitats i carismes diferents. Cadascú hem de trobar el nostre. Però sento que la vida de Joan Alsina encarna tres valors molt importants per tot cristià: l'espiritualitat intensa, la preocupació pels necessitats i el perdó com a expressió màxima de l'amor.

Joan Ferrés Prats